



Arrest

nr. 174 827 van 19 september 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 21 april 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 24 maart 2016 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 april 2016 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2016 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 juni 2016.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. DARCET, die loco advocaat T. HALSBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Onderzoek van het beroep

1.1. Verzoekster voert in een eerste en tweede middel een schending aan van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 7, 8, 40bis, 40ter en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-

wet), van artikel 52 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

1.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet de partijen bij beschikking van 7 juni 2016 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

1.3. Verzoekster richt op 13 juni 2016 een schrijven aan de Raad, waarin zij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoekster kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Waar verzoekster bij haar vraag tot horen tevens opmerkingen formuleren, merkt de Raad op dat – gelet op de vaststelling dat de vraag tot horen geen bijkomende memorie betreft – hiermee geen rekening mag worden gehouden. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoekster de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.4. In het proces-verbaal van 18 augustus 2016 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. Ter ondersteuning van haar stelling dat de tegenpartij de gemeente Middelkerke is, geeft zij aan in eerdere geschillen geconfronteerd te zijn met het feit dat een verkeerde verwerende partij werd aangeduid, met name de Belgische Staat ipv een gemeente. De advocaat van de verzoekende partij stelt dat in de bestreden beslissing niet werd gemotiveerd aangaande artikel 7 van de Vreemdelingenwet. Zij betwist verder slechts een gedeelte van de bestreden beslissing te hebben bijgevoegd bij haar verzoekschrift en stelt dat een eventueel bijkomende pagina van de beslissing haar niet werd betekend. De advocaat van de verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking van de Raad en verwijst naar het administratief dossier waaruit blijkt dat in de bestreden beslissing wel degelijk werd verwezen naar artikel 7 van de Vreemdelingenwet. Zij geeft hierbij aan dat indien de verzoekende partij daadwerkelijk niet in kennis werd gesteld van het gedeelte van de beslissing waarop deze verwijzing naar artikel 7 werd opgenomen, dergelijks een gebrek in de kennisgeving uitmaakt dat geen vernietiging teweegbrengt.”*

1.5. Wat betreft de aanduiding van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging als tegenpartij in huidige zaak, kan de Raad niet anders dan louter akte nemen van verzoeksters duiding omtrent haar verwarring dienaangaande en andermaal vaststellen dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat deze werd getroffen door de gemachtigde van de staatssecretaris. Aangaande het betoog van verzoekster dat zij wel degelijk een kopie heeft overgemaakt van de bestreden beslissing zoals deze aan haar werd betekend, en dat deze beslissing geen verwijzing bevat naar artikel 7 van de Vreemdelingenwet, herhaalt de Raad – zoals tevens in de beschikking werd gesteld – dat het administratief dossier wel degelijk een exemplaar bevat van de bestreden bijlage 20, met vermelding van laatstgenoemde wetsbepaling. Dit administratief dossier is toegankelijk voor verzoekster, zodat zij – indien zij om inzage in het dossier had gevraagd – kennis had kunnen nemen van de beslissing in zijn volledigheid. Er blijkt niet dat verzoekster gebruik heeft gemaakt van deze mogelijkheid. Hoe dan ook, betreft de door verzoekster geuite grief dat de bestreden beslissing haar niet in de volledigheid werd betekend, slechts een gebrek in de kennisgeving, die de wettigheid van de bestreden beslissing als dusdanig niet aantast.

1.6. Gelet op bovenstaande brengt verzoekster geen enkel element aan dat ertoe leidt anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking werd gesteld.

De middelen zijn ongegrond.

2. Korte debatten

Verzoekster heeft geen gegrond middel tot nietigverklaring aangevoerd. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring behandeld. Er dient derhalve geen uitspraak te worden gedaan omtrent de in de nota met opmerkingen opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van de schorsingsvordering.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend zestien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA